

та си, Луция (известенъ впоследствие подъ името *азиятски*) съ 10.000 души пѣхота и 1000 души конница, да обсади града Орингисъ (който се намиралъ въ днешната област Севилия, между Ossuna и Ronda) главенъ складоченъ и опоренъ пунктъ на картагенцитѣ. Този градъ билъ взетъ съ пристѣпъ и тогава Корнелий Сципионъ се расположилъ на зимовище въ Тараконъ.

Отъ друга страна Валерий Левинъ съ флотата отишълъ въ брѣговетѣ на Африка, разорилъ околноститѣ на Утика (днесъ Боасхатръ, близо до Тунисъ), атакувалъ и разбилъ картагенската флота състояща отъ 70 кораба, която плувала за Сицилия, взелъ 17 кораба и потопилъ 4. А въ Гърция Сулпиций, като съединилъ флотата си съ тѣзи на Аттала, пергамски царь, извършилъ съ послѣдната нѣколко прѣдприятия противъ владѣнията на Филиппа Маке-

донски и се върналъ да зимува въ Егина (днесъ Енгия въ Атинския заливъ).

Въ края на годината римския сенатъ, като получилъ донесение отъ Ливия, че армията на Порция (2 легиона) била достатъчна за Цизалпинска Галлия, постановилъ: Ливий да се върне въ Римъ съ армията си, а Клавдий Неронъ лично безъ армията си, което означавало, че първия се удостоявалъ съ голѣмъ триумфъ, а втория съ малъкъ. Този триумфъ билъ толкозъ по великолѣпенъ, понеже билъ *първъ* отъ времето на началото на тѣзи война. Ливий влѣзълъ въ Римъ на колесница, придруженъ отъ легионитѣ си, а слѣдъ него вървялъ Клавдий Неронъ самъ, на конь, но поглѣдитѣ на всички и похвалитѣ на войницитѣ били обрнати къмъ Клавдия Нерона, когото всички провъзгласявали за побѣдителъ на Аздрубала.

§ 47.

13-ия походъ въ 206 година.

Вездѣйствието въ Италия; — сражението при Илинъ въ Испания.

Въ Римъ за тѣзи година били избрани: за консули — К. Цицилий Метелъ и Ветурий Филонъ, а за претори — Сервилий, М. Цицилий Метелъ, Клавдий Азеллий и Мамилий Туринъ. Тѣй като побѣдата при Метавръ съвсѣмъ измѣнила положението на работитѣ въ Италия и Аннибалъ, лишенъ отъ всѣка надѣжда за помощъ отъ Испания и Картагенъ, нищо неможалъ да прѣдприеме съ ослабената си армия противъ Капуа и Тарентъ и билъ принуденъ да се ограничи съ собствената си отбрана въ частъ отъ Лукания и Брутий, то сената намѣрилъ за възможно да распусне 2-та легиона на Ливия и 3-тѣ легиона на Фулвия и да

намали армията до 19 легиона, отъ които само 4 (т. е. 2 армии) щели да бждатъ употребени противъ Аннибала. Вслѣдствие на това на послѣдния били противопоставени двамата консули съ двѣ армии или 4 легиона, проконсула Ливий съ 2-та легиона волони на Варона билъ назначенъ въ Етрурия, — претора Мамилий съ 2 легиона на Порция — въ Цизалпинска Галлия, — претора Сервилий съ Канскитѣ легионни — въ Сицилия, — претора Клавдий съ 2 легиона — въ Сардиния, — претора Хостилий съ 2 легиона — получилъ заповѣдъ да се върне въ Римъ, Сципионъ съ 4 легиона — да остане въ Испания, пропреторитѣ Хос-